

Ο Μητροπολίτης Ξάνθης για την Κυριακή του Τυφλού

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου](#)

Με τίτλο “η Ασθένεια ως ευλογία” ο Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή του Τυφλού. Ο Σεβασμιώτατος, ανέφερε μεταξύ άλλων ότι “ο τυφλός ομολογεί την πίστη του στον ευεργέτη του ως Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, την ίδια στιγμή που μία ολόκληρη κοινωνία, συμπεριλαμβανόμενων και των γονέων του που μαζί του υπέφεραν τις συνέπειες της ασθένειας, του γυρίζει την πλάτη και «διά τον φόβον των Ιουδαίων», τον αποστρέφεται”.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή δίδει απάντηση στο ερώτημα γιατί γεννιούνται οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, με ειδικά χαρίσματα, με ειδική αποστολή στη ζωή αυτή. Ο κόσμος συνηθίζει να αντιπαρέρχεται το ερώτημα αυτό με την συνηθή δικαιολογία: «Ήταν άτυχοι». Ως ατυχία, λοιπόν, ή ατύχημα αντιμετωπίζονται στην

καλύτερη περίπτωση.

«Κύριε, τις ήμαρτε;». Την διακριτική ερώτηση των μαθητών προκαλεί η θέα ενός εκ γενετής τυφλού στον δρόμο τους. Ποιος αμάρτησε, Κύριε, και γεννήθηκε αυτός έτσι; Ο ίδιος ή οι γονείς του; Ήταν η συνηθισμένη και εύκολη αντίδραση στα τέτοιου είδους περιστατικά.

Την ερώτηση των μαθητών ποιος αμάρτησε έρχεται να αποδομήσει η απάντηση του Χριστού. Ούτε αυτός αμάρτησε, ούτε οι γονείς του, αλλά γεννήθηκε τυφλός για να καταστούν προφανή τα έργα που η δύναμη και η αγαθότητα του Θεού απεργάζεται χάριν της ανθρώπινης φύσεως.

Η απάντηση του Χριστού υπονοεί κυρίως την αυξημένη προστασία που παραχωρεί πλούσια ο Άγιος Θεός σε όσους την έχουν ανάγκη και υπομένοντας την διεκδικούν. Γιατί αν και ο άνθρωπος με την διεκδίκηση της παρακοής έλκυσε και όλες τις συνέπειες με κυρίαρχες τον πόνο και την φθορά, ο Άγιος Θεός -συγκαταβαίνοντας στην ταλαιπωρία του πλάσματος του- του έδωσε τα μέσα να υπομείνει, ώστε να μην συντριβεί από την κακοπάθεια της ασθένειας, και μάλιστα της χρόνιας.

Ο τυφλός ομολογεί την πίστη του στον ευεργέτη του ως Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, την ίδια στιγμή που μία ολόκληρη κοινωνία, συμπεριλαμβανόμενων και των γονέων του που μαζί του υπέφεραν τις συνέπειες της ασθένειας, του γυρίζει την πλάτη και «διά τον φόβον των Ιουδαίων», τον αποστρέφεται.

Το μήνυμα του Κυρίου μας είναι σαφέστατο. Πολλές φορές οι υψηλότερες και πλέον αληθινές θεωρήσεις περί ζωής προέρχονται από τους ανθρώπους του πόνου, οι οποίοι μέσα από τη φιλοσοφία της αγόγγυστης υπομονής καταλήγουν στην ανακάλυψη της πίστης και τον εναγκαλισμό της με κάθε κόστος, ως το μόνο χρήσιμο και σωτήριο στον κόσμο αυτόν.